16/08/2023

Άγιος Γεράσιμος: ο νέος ασκητής της Κεφαλλονιάς

/ Βίοι Αγίων

Ο μοναχισμός είναι ένας από τους δύο δρόμους που μπορεί να επιλέξει ο Χριστιανός στην ζωή του, ήτοι τον έγγαμο ή τον άγαμο βίο. Και οι δύο αυτοί δρόμοι είναι για την Εκκλησία μας ισότιμοι και ευλογημένοι, και οδηγούν εξίσου στη θέωση. Ο μοναχισμός είναι μια δυναμική παρουσία στη ζωή της Εκκλησίας μας, τον οποίο αγίασαν αμέτρητα πλήθη οσίων, εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια. Ένας από τους πολυάριθμους αγίους μοναχούς είναι και ο άγιος Γεράσιμος, ο Νέος Ασκητής, ο οποίος αναδείχτηκε ως μια από τις σπουδαιότερες μοναστικές μορφές των νεωτέρων χρόνων, εφάμιλλος των μεγάλων μοναχών της αρχαίας Εκκλησίας.

Γεννήθηκε το 1506 στα Τρίκαλα της Κορινθίας. Καταγόταν από την επιφανή βυζαντινή οικογένεια των Νοταράδων. Οι γονείς του Δημήτριος και Καλή του έδωσαν άριστη ανατροφή και ευσέβεια. Το βαπτιστικό του όνομα ήταν Γεώργιος. Όταν έγινε 20 χρονών πήγε στη Ζάκυνθο, η οποία ήταν ένα σημαντικό κέντρο των

γραμμάτων, παρ’ όλο ότι βρισκόταν υπό ενετική κατοχή. Εκεί απέκτησε σεβαστή μόρφωση, αλλά μη μπορώντας να αντέξει τις αφόρητες πιέσεις των αιρετικών παπικών κατά των ορθοδόξων, αποφάσισε να εγκαταλείψει το νησί και να μεταβεί σε άλλα σημαντικότερα πνευματικά κέντρα.

Πρώτος σταθμός του η Κωνσταντινούπολη, όπου ζήτησε την ευλογία του Οικουμενικού Πατριάρχη και αναχώρησε για το Άγιον Όρος. Έγινε μοναχός, πιθανόν στη Μονή Ιβήρων, και έλαβε το όνομα Γεράσιμος. Ασκήτεψε δε στο κελί του Αγίου Βασιλείου στην Καψάλα. Ύστερα από ορισμένα χρόνια, το 1538 αποφάσισε να πάει ως προσκυνητής στους Αγίους Τόπους. Προσκύνησε τον Πανάγιο Τάφο και το άλλα Ιερά Προσκυνήματα. Κατόπιν πήγε στο Σινά, στην Αντιόχεια, στην Αλεξάνδρεια και την έρημο της Θηβαΐδας, όπου είχε καθαγιασθεί από μυριάδες αγίους ασκητές στα πρωτοχριστιανικά χρόνια. Κατόπιν ξαναγύρισε στον Πανάγιο Τάφο, όπου ο Πατριάρχης Γερμανός τον κράτησε κοντά του και τον αξίωσε με το διακόνημα του καντηλανάφτη του Αγίου Τάφου. Εκεί χειροτονήθηκε διάκονος και μετά πρεσβύτερος.

Ο ΑΓΙΟΣ
ΓΕΡΑ
ΣΙΜΟΣ
Ο ΕΝ
Κεφαλληνία

Στα 1548 άφησε τα Ιεροσόλυμα και ταξίδεψε στην Κρήτη, όπου έμεινε δύο χρόνια και κατόπιν πήγε ξανά στη Ζάκυνθο. Ασκήτεψε σε σπηλιά στον Άγιο Νικόλαο Γερακαρίου και ίσως λειτουργούσε στο ναό του Αγίου Λαζάρου. Η παράδοση λέει πως ο άγιος Γεράσιμος βάπτισε τον κατοπινό άγιο Διονύσιο. Όμως η αφόρητη κατάσταση που δημιουργούσαν οι δυνάστες ενετοί και οι αιρετικοί παπικοί στο νησί, τον ανάγκασαν να περάσει στην αντίπερα νήσο, την Κεφαλονιά, όπου τα πράγματα ήταν λιγότερο ασφυκτικά. Εγκαταστάθηκε αρχικά σε μια σπηλιά κοντά στο Αργοστόλι, όπου ασκήτεψε κοντά έξι χρόνια. Στα 1561 ο ιερέας Γεώργιος Βάλσαμος από το χωριό Βαλσαμάτα, του παραχώρησε ένα ερημοκκλήσι στην περιοχή των Ομαλών, στους πρόποδες του Αίνου, αφιερωμένο στην Κοίμηση της Θεοτόκου, μαζί με τα γύρω κτήματα. Ο άγιος Γεράσιμος αποδέχτηκε τη δωρεά και ίδρυσε γυναικεία Μονή, με το όνομα «Νέα Ιερουσαλήμ», με την άδεια του μητροπολίτου Παχωμίου.

Εκεί έζησε ως πραγματικός ασκητής, και διακονούσε ως λειτουργός και πνευματικός της Μονής. Με τον προσωπικό του αγώνα και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, έφτασε σε ύψη αγιότητας, ώστε η φήμη του έγινε γνωστή, όχι μόνο στην Κεφαλονιά, αλλά σε πολλά μέρη της Ελλάδος, όπου έτρεχαν οι πιστοί να πάρουν την ευλογία του και να τον συμβουλευτούν. Η φήμη του έφτασε και ως το Οικουμενικό Πατριαρχείο, όπου ο Πατριάρχης έθεσε τη Μονή του υπό την προστασία του και απέκλεισε ως ένα σημείο τις ανεπίτρεπτες επιθέσεις των αιρετικών παπικών του νησιού κατά της Μονής.

Ο άγιος κοιμήθηκε, όχι τυχαία, στις 15 Αυγούστου του 1579, την ημέρα που η Ορθοδοξία εόρταζε την Κοίμηση της Θεοτόκου, την Οποία ευλαβούνταν και τιμούσε σε όλη του τη ζωή. Την εξόδιο ακολουθία τέλεσε, ενώπιον χιλιάδων πιστών, ο μητροπολίτης Φιλόθεος Λοβέρδος.

Δύο χρόνια αργότερα, στις 20 Οκτωβρίου του 1581 έγινε ανακομιδή του λειψάνου του, το οποίο βρέθηκε εντελώς άφθορο, να ευωδιάζει! Οι παπικοί Ενετοί θορυβήθηκαν από το γεγονός και έδωσαν διαταγή να ταφεί ξανά, ώστε να συμπληρωθούν 3 χρόνια. Αλλά και με τη νέα εκταφή βρέθηκε άφθορο και ευωδιάζον! Γι’ αυτό αποφασίστηκε να μην ταφεί ξανά, αλλά να τεθεί σε λάρνακα μέσα το καθολικό της Μονής. Ο πιστός λαός είχε την βεβαιότητα ότι ο Γεράσιμος είναι άγιος, προτού καταταγεί επίσημα από την Εκκλησία στο αγιολόγιό Της. Γι’ αυτό συνέρρεαν πλήθη στη Μονή για να αγιαστούν από το τίμιο λείψανό του και να ζητήσουν τη βοήθειά του. Η αγιοκατάταξή του έγινε το 1622 και ορίστηκε να εορτάζεται η κοίμησή του στις 16 Αυγούστου και η ανακομιδή του λειψάνου του στις 20 Οκτωβρίου.

Το ανεξήγητο θαύμα της αφθαρσίας του ιερού λειψάνου του αγίου Γερασίμου, όπως και πλήθους άλλων άφθορων λειψάνων αγίων της Εκκλησίας μας, είναι για μας τους πιστούς το τεκμήριο της αναστάσεως των νεκρών στα έσχατα και φυσικά της δικής μας ανάστασης. Τα ιερά λείψανα δεν είναι, όπως στις διάφορες αρχαίες και σύγχρονες θρησκείες του κόσμου, «μιάσματα», αλλά «λίθων πολυτελών πολυτιμότερα», όπως μας λέει ένα πρωτοχριστιανικό κείμενο. Εφόσον οι άγιοί μας, όπως και όλοι οι Χριστιανοί, είμαστε μέλη του Σώματος του Χριστού, και τα ιερά τους λείψανα, συνεχίζουν, και μετά την κοίμησή τους, να είναι μέλη Χριστού, φορείς των ακτίστων ενεργειών του Θεού. Γι’ αυτό έχουν τη δύναμη να αγιάζουν και να θαυματουργούν, αντλώντας τη δύναμή τους από το Χριστό. Αυτά ως μια σύντομη απάντηση στους πολεμίους, των ιερών λειψάνων, αιρετικούς!

Πηγή: pemptousia.gr